

KAJČÍ KŘÍK 6/2017

Pozvánka oddílu KAJKY na červen 2017

Schůzky se konají v klubovně vždy ve čtvrtek od 16:30 do 18:30 hodin.

- 1. června – Děti dětem – kdo si hraje, nezlobí (program schůzky připravují Kajky)
- 8. června – Nebude-li pršet, nezmoknem
- 15. června – Držíme palce do Lubence
- 22. června – Léto je tady
- 29. června – Ať žijí prázdniny

Den dětí a Čtyřlístku v sobotu 3. června

Tradiční hostivický den dětí tentokrát připadl na sobotu 3. června a bude spojen s příběhy známých postavíček Myšpulína, Pindi, Bobíka a Fifinky, tedy Čtyřlístku. Dění v areálu Sokolovny začíná ve 13 hodin, od 17 hodin se můžete těšit na divadlo.

Kajky se podílejí na zajištění části programu. Kdo z Kajek by byl ochoten pomoci, ohlásí se včas Ladce, která mu jistě ráda vymyslí vhodnou práci.

Národní kolo Zlatého listu od pondělí 12. do soboty 17. června

Když jsem psal květnový Kajčí křik, naznačil jsem, že bychom mohli omylem☺ vyhrát krajské kolo Zlatého listu. Přiznávám: nemyslel jsem to nijak vážně, nevěřil jsem, že by se to mohlo podařit v konkurenci družstev z gymnázia či přírodovědných kroužků. Anička, Martina, Linda, Jindra, Berenika a Anežka ale překvapili a vyhráli. Když už se tak stalo, je namístě vyrazit na národní kolo, kde jsme byli naposledy před deseti lety...

Národní kolo Zlatého listu se koná od pondělí 12. do neděle 17. června poblíž Lubence, který najdete na silnici z Hostivice do Karlových Varů zhruba na půli cesty. Členové soutěžního družstva budou uvolněni ze školy, dostávají k tomu potvrzení. Na národním kole je bude čekat setkání s podobnými skupinami z celé republiky, několik exkurzí s odborníky na různé části přírody (tradičně v posledních letech například odbornice Pěnkava organizuje odchyty a kroužkování ptáků, velký zájem bývá o výklad botanika Leoše, ale na své si přijdou i zájemci o jiné části přírody) a především páteční soutěžní stezka. Podrobnější pokyny k akci (čas odjezdu a návratu, účastnický poplatek apod.) předáváme soutěžícím v Kajčím křiku ZL/2017, který vychází zároveň s tímto KK.

Kdyby snad někdo ze závažných důvodů (zabránění propadnutí ve škole, zlomená noha či srdce apod.) nemohl jet, dejte vědět co nejdříve, abychom mohli domluvit účast jiného člena Kajek.

Závěrečná vodácká víkendovka od soboty 24. do neděle 25. června

Po postupu do národního kola Zlatého listu je jasno: na závěrečnou vodáckou víkendovku zbývá jediný možný termín – poslední červnový víkend. A protože v pátek 23. června se koná v hostivické škole akademie, odjíždět budeme až v sobotu ráno. Zvolíme tedy dobře dostupnou řeku, možná Sázavu, možná jiný tok, kde by nemuselo být tolik lidí. Podrobnější pokyny zveřejníme nejspíše na schůzce 8. června a termín pro přihlášení bude na další schůzce nebo na národním zlatém listu, abychom stihli objednat loď. Už teď však uvítáme, pokud nám ohlásíte svoji zájem o účast.

Vodácká víkendovka je určena pro členy od 10 let, ale mohou se zúčastnit i mladší. Stačí jedině: domluvit se s nějakým kormidelníkem (starší Kajkou ovládající ovládání loď), že si je vezme jako háčka do loď...

Pozvánka oddílu KAJKY na léto 2017

Tábor v Pieninách od soboty 12. do neděle 20. srpna

Hlavní letní akcí je tábor na Slovensku a v Polsku – v Pieninském národním parku od 12. srpna večer do 20. srpna ráno. Tábor je určen pro členy starší 10 let, samostatné, zodpovědné a chůze schopné. Na táboře totiž nebudeme hrát hry, ale budeme chodit přírodou. Čekají nás i cesty nočním vlakem v lehátkovém voze. Táborový Kajčí křik s podrobnými informacemi vyjde v první půlce června.

Stalo se...

Středočeský Zlatý list

Po třech letech jsme v Hostivici opět pořádali středočeské krajské kolo Zlatého listu. Postavili jsme dvě družstva, ale řada Kajek měla jiné povinnosti (škola v přírodě, návštěva sestřenice apod.), a tak druhé družstvo tvořila jen jedna hlídka. Kajky i další družstva nejprve představily porotě společnou práci pro přírodu (úklidové brigády, sčítání netopýrů, ornitologické vycházky) a další oddílovou činnost a poté hlídky vyrážely na soutěžní stezku. Některé hlídky zabloudily, ale Kajkám se to nepovedlo. Těžko říci, zda to bylo místní znalostí, dobrou orientací v mapě, či pouhou šťastnou náhodou. Po stanovišti ochrany životního prostředí následovaly stromy a keře s rozsáhlou poznávačkou listů. Na stanovišti bezobratlých se povídalo nejen o hmyzu v domácnosti, ale i o motýlech v entomologické krabici a o několika živých „breberkách“. Milan byl soutěžícími vyhodnocen jako nejoblíbenější odborník. Otázky z geologie se netradičně odpovídaly písemně a na soutěžící zde čekalo 12 různých hornin. Na stanovišti věnovaném rostlinám a houbám se (aspoň co jsem si stihl všimnout) řešila hlavně různá květenství. Stanoviště ryb, obojživelníků a plazů bylo umístěno na břehu Kaly, takže si soutěžící mohli prohlédnout neuvěřitelné množství malých pulců ve vodě. Starší prý mezi obrázky poznali úhoře řekového a užovku podtlamatou, tedy druhy, které současná věda nezná. Ptákům se odborník věnoval na ptačí pozorovatelně a po zodpovězení otázek se všichni mohli podívat na ptáky na hladině Litovického rybníka pořádným stativovým dalekohledem. Stezku zakončilo stanoviště savců. Součástí soutěže bylo i vypracování studie, jak by se změnila zahrada u klubovny, kdyby do ní už nikdy nevstoupil člověk a neovlivňoval ji. Všichni správně usoudili, že by zahrada postupně zarostla, i když kdosi předpokládal třímetrovou travu místo křovin a stromů. Překvapivě velký počet hlídek se zaměřil na postup rozpadání stavby klubovny. Po sečtení výsledků se ukázalo, že v mladší kategorii vyhrálo družstvo Kajky I, které tvořili Anička, Martina, Linda (ty s úplně největším počtem bodů ze všech hlídek), Jindra, Berenika a Anežka. Stalo se tak poprvé po deseti letech, kdy jsme byli v národním kole naposledy. Pro historickou paměť připomínám, že do národního kola Kajky postoupily v letech 1998, 1999 (první místo!), 2000, 2001 (2. místo), 2002 (mladší i starší), 2006 a 2007. Kajky II – Štěpán, Klára Ř. a Eliška V. skončily na 7. místě, chyběla jim druhá hlídka. Družstvo starších Kajek se nám nepovedlo sestavit.

Krajský Zlaták by neproběhl bez významné pomoci odborníků, ale i starších Kajek. V pátek před soutěží pomohli Adam a Bára Č. s natažením plachty před klubovnou, umytím a přestěhováním židlí a stolů a dalšími přípravami. V sobotu tvořili štáb soutěže a počítali výsledky Adam a Bára V., které později doplnila i Bára Č. Bára V. se původně omluvila, ale Adam jí promluvil do duše a přesvědčil k účasti. Naopak na neděli Adam Báře účast a pomoc rozmlouval, ale ona dorazila i tak. V neděli dokonce pořadatelé na soutěžní stezce hledali ztracenou hlídku. Adam a obě Bary se ujaly i vyhlášení výsledků a zvládli to výtečně. Soutěžící hodnotili i odborníky a za zaznamenání stojí, že Jirka v neděli jako odborník na ochranu životního prostředí obsadil vynikající první místo (od konce).

**Kajčí křik – zpravodaj oddílu mladých ochránců přírody
KAJKY HOSTIVICE**

23. ročník – 280. číslo – vychází 18. května 2017

Za nepodepsané příspěvky plně ručí svou klávesnicí Jirka
Kdo první objeví v Kajčím křiku chybu, získává samolepku

Kajčí křik na internetu: <http://www.kajky.cz/kajcikrik>

Chuji alchemestiw a KK

Nezapomenutelná reportáž o nezapomenutelné víkendovce
Příloha Kajčího křiku 6/2017

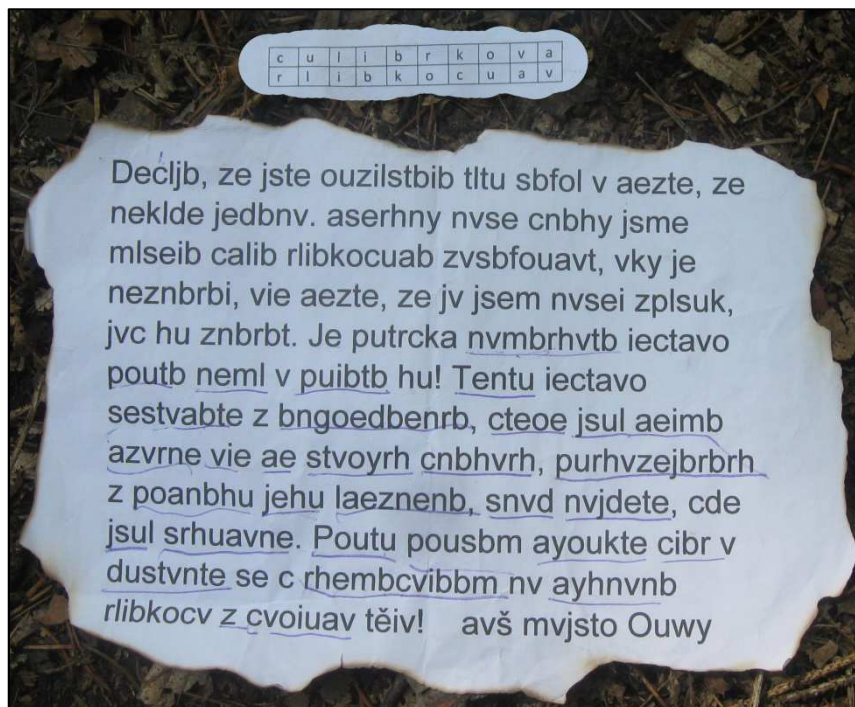
Pověsti praví, že kdysi dávno za nocí silných větrů a temna putoval jistý Karel Kunrád z nedalekého Týnce nad Sázavou do hradu Konopiště, protože se hodlal přihlásit do alchymistických služeb zde žijící kněžny Okeny Ukruťné. Chtěl tuto cestu stihnout za den, ale nějak se mu to nedařilo, hned na začátku upadl a celou cestu kulhal. Z toho důvodu se rozhodl, že si zde najde místo na přenocování... Vůbec však netušil, že se nachází poblíž zříceniny hradu Kožlí, kde kdysi v dávných dobách žil dle legend zlý černokněžník Čulibrko, a i kdyby to věděl, bylo by mu to jedno. „Vždyť jsem přece vědec a na pohádky nevěřím,“ řekl by si nejspíše. Po chvíli hledání našel malý otvor v zemi, před nímž byla výstražná cedule: Náhodný pocestný, zde noc svou trávit nedoporučujeme, neb je zde bludno! On však byl již velmi unavený, a tak nedbaje cedule vlezl dovnitř. Ustlal si až zcela vzadu a jal se spát. BUCH! Ozvalo se jeskyní tak hlasitě, že to Karla vzbudilo. Buch, buch. Něco bylo za skálou a zezadu to do ní tlouklo. Karel se trochu vyděsil, nicméně po přidání si odvahy se otázal: „Kdo mě ruší z mého spánku?“ Tlukot utichl. To Karla vyděsilo ještě víc. Po chvíli se však ze skály však ozval hlas: „Karlíku, kněžna tě nepřijme.“ „Jak to můžeš vědět?“ „Zkrátka vím, jsem jeden z nejlepších vědátorů všech dob, někteří mě kvůli mým schopnostem označili dokonce za kouzelníka.“ Ano, byl to kouzelník Čulibrko, kterého zde uvěznil, o tom však Karel neměl tušení, a tak pokračoval v rozmluvě: „A nejde tomu nějak předejít?“ „Ano, jedna cesta by tu byla, musel bych tě však něco naučit.“ To Karlovi přišlo jako skvělý nápad, a tak se jal čaroděje na jeho radu vykopávat a osvobozovat. Po třech hodinách usilovného vysvobozování se mu to povedlo, avšak čaroděj hned na něj skočil a posedl ho, plně ho ovládal ale jednal jeho jménem. Ihned se v jeho novém těle vydal za kněžnou do hradu, nedbaje na bolest jeho nohou, aby se ucházel o místo alchymisty. Do zámku dorazil za svítání, kněžna ho úspěšně přijala do zkušební lhůty. Tím již náš kouzelník dosáhl toho, co potřeboval. Ve své laboratoři namíchal lektvar, který tomu, kdo ho vypije, smaže jeho názory a stane se snadno ovladatelným, a to pouze tím člověkem, co ho stvořil. Kněžna byla na tento plán příliš málo prozíravá, a když jí náš alchymista nabídl lektvar na chuť k životu a zdraví, dala ho pouze vyzkoušet ochutnávači. Kouzelník se ho ihned zmocnil a ovládal tak, že kněžna Okena lektvar již druhý den po ochutnávači použila sama. Další den kněžna vydala prohlášení, že všechny výzkumy ruší a že se všechny knihy musí spálit. Samozřejmě, že v tom měl prsty náš převtělený kouzelník Čulibrko, který se chtěl ujistit, že ho nikdo nesvrhne. Plně ovládal kněžnu, a tak začal krutě vládnout. Postupně vyházel všechny alchymisty, začal pálit všechny texty a upalovat podezřelé lidi... Tohle je konec... vy moji alchymisti. Máte jen štěstí, že jste spolu se mnou utekli z toho prokletého místa. Nyní jsme v jeskyni, kde Karel Kunrád byl posednut kouzelníkem Čulibrkem, abychom zjistili a pomohli kněžně dostat se z prokletí. Zde je něco málo náčiní, knih a chemikálií, co jsem nashromáždil před jejich zničením, teď je již řada na vás... Přeci jen krutovláda trvá již příliš dlouho!

Tento příběh vyslechli mladí alchymisté Anička, Pavla Z., Berenika, Anežka, Zuzka, Linda a Josefína v pátek 5. května 2017 pozdě večer, po dlouhém putování z Hostivice pod vedením starších alchymistů Rowyho, Chujka, Bány a Báši. Poslední část cesty proběhla potmě, takže až po seznámení s příběhem zjistili, že se nacházejí v podzemí, v jeskyni osvětlené pouze svítem svíček. Tato jeskyně se na příštích několik dnů stala jejich domovem...

Ještě večer se ukázalo, že mladí alchymisté jsou vlastně dvě skupiny, které se mají samostatně pokusit porazit kouzelníka Čulibrka. Kdo ke komu patří, to prozradil dech s vůní melounu a pálivé papriky. Anička, Anežka a Zuzka si začaly říkat Kukačky, Pavla, Berenika, Linda a Josefína si zvolily tak dlouhý název, že se jim říkalo zkráceně Nejlepší Kajky. Rowy v jeskyni mluvil o tajemných věcech, které zachránil. Chujek je však sebral a utekl s nimi a temná tma zabránila mladým alchymistům v jeho pronásledování.

Noc v jeskyni byla chladná a vlhká, ale tma nechala všechny pořádně dospát. Rowy mladým alchymistům předal list ze zachráněné alchymistické knihy, ale záznam byl psán nesrozumitelným jazykem. Po snídani se tak obě skupiny mladých alchymistů vydaly po stopách Chujka, aby získaly zpět Rowyho tajemné věci. Cesta to byla dlouhá, plná mnoha nástrah a složitých úkolů a bloudivění s pomocí buzoly, ale nakonec obě skupiny dostihly Chujka v jeho úkrytu ve staré věži. Ukázalo se, že Chujek je pomocníkem Rowyho a bál se, aby mladí alchymisté nepomáhali Čulibrkovi a jeho temným rejdům. V truhle, kterou měl Chujek u sebe, se nacházely dva ořechy, které skrývaly prázdný kousek papíru. Mladí alchymisté si dlouho lámali hlavu, co papírek znamená, až zjistili, že jde o zprávu psanou tajným inkoustem. Byl to vlastně klíč ke čtení ze staré alchymistické knihy. Co v ní bylo psáno, to si přečtete sami...

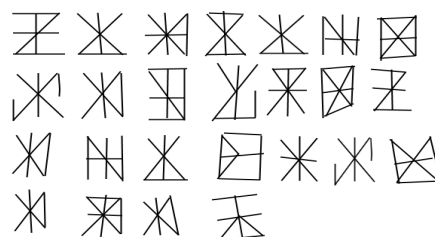

Zvolna se stmívalo, takže další putování našich alchymistů muselo počkat na další den. Teď byl čas na večeri a na alchymistické písničky. Spát mnozí odcházeli vlastně až v neděli.

Na louce poblíž jeskyně se nacházely úlomky klíčů. Mladí alchymisté se vybavili (jak jinak!) různými chemikáliemi a snažili se získat co nejvíce úlomků klíčů. Když potkali někoho ze soupeřovy skupiny, mohli ho porazit pomocí chemikálie a získat od něj další úlomek. Nejslabší chemikálií byla voda, protože ta se dá odvést železným potrubím. Hodnotnějšími kovy byly měď a pak zlato, ale i zlato podléhalo moci lučavky královské, která ho umí rozpustit. Tady však přišla ke slovu voda, ta dokáže lučavku naředit a zbavit ji tak její moci. Při získávání úlomků byly úspěšnější Kukačky a získaly tak výhodu při získávání surovin na další alchymii – vaření oběda. Rowy nabízel postupně jednotlivé suroviny, a která skupina za ně nabídla víc, vydrazila je. Chvilku trvalo, než mladí alchymisté pochopili pravidla dražby, takže občas někdo něco pořídil nepřilíš výhodně. K překvapení zkušených alchymistů nebyl zájem o kuskus, jedna skupina se rozhodla vařit z rýže a druhá vzala za základ vejčička. Ale překvapení čekalo i na mladé alchymisty – v uvařeném jídle se jim zhmotnil hledaný klíč od truhlice s lektvarem, který měl pomoci porazit Čulibrka.

---/./-/-/-/-./-./.../-.-/-.-./.../---/-./---/-./-./...///

Rowy tedy mohl mladým alchymistům předat další části zachráněných alchymistických knih, které ukrývaly popis cesty k truhlici. Mladí se pustili do nesrozumitelných nápisů, ale nakonec jim nezbylo, než využít pomoci zkušeného Rowyho. Postupně se tak před mladými alchymisty vyjevovalo jedno tajemství za druhým.

Ba fgduofuowq lzmoog fmy xlq pavuf -12

etru lom Ki 2,5
ší krat nej te
ce stou to má

4-6-3-2/4-1-3-6,2-5//1-3-6-4-1/1-4-3-6/3-1-6-4/3-1-4-6,2-5/4-1-3-6/4-1-3-6,2-5/
3-1-6-4//1-3-6/3-1-4-6,2-5/1-3,2-5,4-6/1-3-4/6-4//1-3-6-4-1/1-3-5-1//3-1-4-5-2/
6-4/1-3-4/3-1-4-6,2-5/////

Tentokrát se vedlo lépe Nejlepším Kajkám, které napadlo jako první, kde truhlici hledat. Vzaly si polní lopatku, Josefína si nechala zavázat boty, Linda zůstala v pantoflích, a mohlo se vyrazit. Počáteční zběsilé tempo záhy poněkud polevilo, když se objevilo nedostatečně značené rozcestí a hlavně když postupně opadalo nadšení. Pak se však stačilo otočit a zahlédnout dotahující Kukačky a cesta k truhlici se změnila v úprk. Když se rozeběhly Kukačky, běžely i Nejlepší Kajky před nimi. Zdatní povzbuzovali ty pomalejší, až to místy zavánělo silným nátlakem. Těsně před posvátnou půdou, v níž ležela truhlice, byly Kukačky pozadu už jen o pár metrů. Nejlepší Kajky obcházely ohradní zeď zprava, Kukačky zleva a znamení, kde se nachází truhlice, objevily jen o pár okamžiků dřív Nejlepší Kajky. Pustily se do kopání a za chvíli objevily truhlici uzavřenou řetězem se zámek, do něhož se krásně hodil klíč nalezený v obědu. Truhlice ukrývala dvě hnědé skleněné lahvičky s jakýmsi roztokem. Teď nastala ta nejtěžší chvíle: Který roztok je ten správný? Co když v truhlici necháme Kukačkám správnou lahvičku a vezmeme si tu, co na Čulibrka nezapůsobí? Po dlouhém váhání se truhlice vrátila do země už jen s jednou lahvičkou a ke kopání se dostaly Kukačky. Ty si nevezly lopatku, ale poblíž našly lopatu s ulomenou násadou a s ní jim šlo kopání také dobře od ruky. Za chvíli se již mladí alchymisté vraceli k jeskyni, každá skupina s jedním roztokem.

To ale ještě nebylo z nedělních převratných událostí všechno. Ještě chyběla bílá láhev s jiným roztokem, který se měl po přidavku roztoku z hnědé lahvičky vybarvit do fialova a tím získat moc nad Čulibrkem. Tuto lahev měl Rowy, ale někam ji založil a nemohl ji najít. Mladí alchymisté hledali dlouho, předlouho, až ji nakonec objevili přímo v jeskyni. Nejlepší Kajky do lahve nalily svůj roztok, lektvar lehce zfialověl, ale po promíchání svou barvu ztratil. Kukačkám lahev zfialověla pěkně, ale po promíchání se barva opět ztratila. Vypadalo to, že Čulibrko zvítězí! Naštěstí měl Chujek ještě jednu hnědou lahvičku a s ní už se fialová barva neztratila. Ukázalo se, že Čulibrka lze porazit jen společnými silami, jen jedna skupina by na takový úkol nestačila.

Z neděle už zbývá zmínit jen pečené maso s bramborem, opékání buřtů, procházku nočním lesem podle svíček a posezení u ohně s hraním na kytaru.

V pondělí čekal na mladé alchymisty závěrečný úkol. Najít na zámku Konopišti kněžnu Okenu Ukrutnou, pomocí fialového roztoku zbavit Čulibrka moci nad ní a poté zachránit i Karla Kunráda, v jehož těle se Čulibrko skrýval. Mladí alchymisté objevili Okenu s Čulibrkem v zámecké růžové zahradě. Vyslali Chujka, aby Čulibrka odlákal, doplížili se k Okeně a ponořili jí ruku do fialového roztoku. Když Čulibrko zjistil, že ztratil moc nad kněžnou, prchl a vrátil se Karel Kunrád. Alchymisté mu ale moc nevěřili a pro jistotu mu také ponořili ruku do fialového roztoku. Okena vůbec nevěděla, co se s ní dělo, tak jí museli alchymisté vše vyprávět. Za odměnu jim kněžna věnovala skvostný dort a ukázala jim svou chloubu – zámecké pávy. Poté přijala do svých služeb Karla Kunráda, a tak vše dopadlo, jak mělo.

Osoby a obsazení (komu děkovat)

Vítek – alchymista Rowy – námět a scénář, režie, šifry, kuchař, průvodce skupiny
 Adam – alchymista Chujek – námět a scénář, osvětlovač, výprava, zásobování, strážce ohně
 Bára V. – alchymistka Bára – scénář cesty za Chujkem, průvodce skupiny, Okena Ukruťná
 Bára Č. – alchymistka Báša – výprava, zásobování, kuchařka
 Jiří – alchymista Edward – zásobování, doprava, produkce, chemie

Střípky ze zákulisí (něco jako Zpravodajství A-JJP)

- Jezdíte vlakem, je to rychlejší! Výprava musela čekat v Benešově skoro hodinu na Jiřího s Adamem, kteří si drze stáli s autem v zácpě místo toho, aby převzali batohy.
- Proč jsme s sebou vezli cely pod spacák a pod věci? Některé Kajky raději spaly na zemi mimo karimatku, jedna nejmenovaná Kajka dokonce s hlavou v díře.
- Jak to bylo s mytím? Vystačila na něj voda v lavorech.
- Kam na záchod? Postavili jsme si latrínu v lese za vývratem. Bidýlko bylo radost posedět a také bylo toto zařízení hojně využíváno. Ponechali jsme ho na místě, kdo hledá, třeba ho najde. Jen jedna Kajka nebyla naším zařízením nadšena. Nevadil jí krásný výhled do přírody ani poněkud omezené soukromí, ale nechtěla tolik znečišťovat les.
- Při zakopávání truhlice (jinak starého, nechutně těžkého oddílového trezoru) s lahvíčkami pozoroval kopáče obědvající dívčí oddíl. Naštěstí děvčata poklad nevykopala před Kajkami...
- Ukázalo se, že Vítek umí hrát velmi dobře na kytaru a také Bára Č. leccos zahraje. Škoda, že s sebou kytaru nevozíme častěji.
- Za světla Kajky chtěly noční hru, za tmy změnilý názor. Adam se však nedal zvíkat a hru uspořádal. Kajky se nakonec odvážily do nočního lesa všechny, jen málokterá s nadšením a nejmenovaná A. se tak bála, že několikrát skočila do koprů.
- Zatímco Kajky se honily za Chujkem, Jiří hlídal jeskyni. Čas si krátil taháním dřeva na topení, ale stihl i zaslechnout budníčka menšího, provést dvě skupiny jeskyní a telefonovat s odborníky, zda by nepřijeli do Hostivice na Zlatý list.
- Vítek strávil závěrečnými přípravami akce několik dlouhých nocí a také na výpravě moc nenaspal. Není divu, že v pondělí večer mu na hřbet skočila zákeřná choroba, která mu zabránila v úterní cestě do školy.